

Историята на господин Балчик

Устата на господин Балчик почти се разчакна в скучна прозявка. До края на работния ден оставаше повече от час, но мисълта му за предстоящия банкет ставаше все по-натрапчива. Напрягайки до краен предел способностите на сивите си клетки, той реши, че няма за какво да стои повече в кабинета си. Но в момента, в който вече си тръгваше, телефонът на бюрото му иззвъня. След кратко колебание господин Балчик се върна, вдигна слушалката и...нещо го прободеше в слънчевия сплит. Обикновено секретарката му не свързваше никого по вътрешната линия без предварителното му съгласие, но този път той я беше освободил още по обед, заради кончината на неин близък роднина. От другата страна на телефонната линия някакъв гражданин без предисловие му се развика най-безцеремонно:

-А бе ей, балчишки тарикат, ти защо вземаш заплата!? Навсякъде по улиците е сняг и лед, а ти дремеш зад бюрото си. Даже и сопола си не можеш да изчистиш, жалък нещастник! В следващия миг "събеседникът" му отправи цветист поздрав до най-близките роднини на господин Балчик и затвори.

Всъщност господин Балчик не беше чак толкова чувствителен и след минута вече бе забравил за неприятното обаждане, но точно в този момент едно яйце се разби в стъклото на прозореца му. Той погледна над стичащия се жълтък към площада и това, което видя за малко да го извади от равновесие, което до сега не беше му се случвало. Няколко стотин възмутени граждани скандираха и размахваха плакати пред сградата, където работеше. Той се вгледа по-внимателно и орловият му поглед раз-

личи текста върху някои от плакатите: "Господин Балчик, или си върши работата или се измитай!", "Господин Балчик, нямаме намерение да си трошим колите и краката, заради твоето безхаберие!" и "Кой не знай господин Балчик, на природата най-големия трик!" В същия миг един камък счути прозореца, мина на сантиметри от главата му и се спря в стената зад него. Господин Балчик залегна светкавично зад бюрото си и както си лежеше на пода бръкна в джоба на самото си, извади чисто нов GSM и набра номера на полицейското управление.

Когато от другата страна се обади дежурният, господин Балчик се представи и му нареди да го свърже с шефа на управлението. Но дежурният директно го "отрязал":

-Моят началник не разговаря с бандити! След което тръшна телефонната слушалка.

Някъде дълбоко в неизбродимите душевни дебери на господин Балчик, започна да нараства бавно, но неумолимо едно разтърсващо безпокойство, което го завладяваше изцяло. За пръв път в живота си той се почувства в безизходна и позвъни на госпожа Балчик:

-Много те моля, изпращай по-бързо машините и работниците да чистят снега, че тука ще ме убият!

Когато чу умолителния му, треперещ глас, тя толкова се изненада, че за пръв път малките й шарещи във всички посоки, сиви очички застинаха неподвижно.

-Ама, господин Балчик, нали Вие ми разпоредихте основната част от средствата за почистване да бъде предавана по определената от Вас процедура на...- тук госпожа Балчик благо-разумно замълча. Иначе аз си оформям отчетите безупречно и до се-

га не съм имала проблеми с одиторите.

-Така е, така е, госпожо Балчик! и той с въздишка затвори телефона.

Единственото, което му оставаше, беше да мине през задния вход, за да не го видят протестиращите. Той мина по тесния коридор и след секунди излезе на улицата. Но там, насрещу му се появи млада жена, усмихна му се и каза, подавайки му някакъв документ:

-Господин Балчик, връчвам Ви призовка от Окръжна следствена служба.

Той се подписа и като през мъгла прочете, че го викат на другия ден да се яви при следовател, защото вече му е повдигнато обвинение в присвояване на обществени средства в особено големи размери, в извършване на престъпления по служба и в безстопанственост. Господин Балчик усети как краката му омекват, въ-

преки че беше напълно трезвен...от 16 часа.

На следващия ден следователят най-любезно го осведоми, че дори да си наеме и десет адвокати, доказателствата срещу него са такива, че затворът му е в кърпа вързан. И то за много години. Сърцето на господин Балчик заблъска лудо, той истерично се развика, че не иска да ходи в затвора и...се събуди.

Целият се тресеше. Като го видя, жена му веднага разбра какво му е и му даде да изпие таблетка силен транквилант. След като се поспадна:

-Ти... само ти, си виновна! Ако не беше ти, още щях да си гледам кефа на старата работа. Но не! В сравнение с твоята амбиция Еверест е някакво жалко, невзрачно хълмче.

-Чакай бе, какво ти става!?

-Как какво? Знаеш ли, че щях да отида в

затвора?

-Никъде няма да ходиш. Не ставай смешен! Та това е само един сън.

-Да, ама вече съдят такива като мен. Не гледаш ли телевизия?

-А бе, мъжо, може ли да си толкова глупав!? Явно нищо не си разбрал! Съдят само тези, които са непослушни. А ти...ти си нещо съвсем друго. Ти винаги си изпълнявал безропотно онова, което Онези искат. Никога не си дори и помислял да ги поведеш или не дай Боже да ги излъжеш. Редовно им превеждаш уговорените вноски и им осигуряваш съответните поръчки. Дори една дума не си им казал напреки.

-Така е! - простена господин Балчик.

-Тогава какво си се паникьосал!? Нито някой ще посмее да протестира срещу теб, нито някога държавата ще тръгне да те съди. Защото ти, мъжо, просто си бетонирани отвсякъде!

Бодил Трънчев

Къде е обикновеният гражданин?

Речта на новия български президент Р. Плевнелиев след стъпването му в длъжност, бе изключително съдържателна по множество проблеми. Голямо впечатление ми направи тази част от речта, в която той посочи ролята на гражданите в модерната държава и затова няма да я отмина равнодушно.

Защо ли? Ами защото обществото ни отдавна е загубило чувството си за ориентация, що се отнася до реалния дневен ред. През годините то потъна във водовъртеж

от скандали, партийни водевили и прочее случки със социално-битов привкус. Интересното обаче е, че тези случки се разиграваха по висшите етажи на властта и то пред очите на всички, а тези всички наблюдаваха случващото се с такава равнодушие, че повече нямаше и накъде.

До голяма степен нормалните хора просто се отвратиха и оставиха нещата ей така да се случват, стрейки се да не им обръщат внимание и да не мърсят деня си с поредната драма-еднодневка, която ще блесне из ефира, а след това ще отстъпи място на следващия фрапиращ политически казус с нулево обществено значение. Дори скоро чух коментар на близък приятел, който ме накара да се замисля: „Заслужаваме си начина на живот, щом не сме единни, явиж каквоставя в съседна Гърция?“

Дали случващото се е преднамерено, поддържано от фини политически технолози или просто хора, целящи да неутрализират фактора „гражданско общество“ или пък е плод на цялостния разпад на държавата това е тема на друг разговор, но така или иначе обществените ни ориентири, приоритетите пред нас като нация бяха подменени от несъстоятелни дребни теми, които дори не си заслужават коментара. Защото, повярвайте, точно действията на хората в съседна Гърция дават пример на модел за гражданско общество, а не нашият. И в тоя ред на мисли си задавам въпроса: Къде тогава остава обикновеният гражданин на нашата изстрадала държава?

*Георги Златев
Георгиев*

България - пълна лудница, презареждане

От хаоса на Вселената Бог сътвори света. Той на никого не е давал обяснения, защото е велика сила и е самодостатъчен. Нашите политици обаче, които ни управляват от 1990 г. до днес, бяха длъжни още тогава да кажат на този измъчен народ, че не чака нищо добро, защото го потапят в хаоса. Да му кажат, че за един такъв труден преход, който прилича на война, са нужни поне 40 години, за да се промени старият начин на живот и най-вече мисленето.

Истината боли, но и лекува и трябва огромна духовна сила, за да я изречеш. Политиците ни обаче предпочетоха ориенталско-патриархалното ли-

цемерие, което изобщо българинът счита за тактичност, вместо прозрачността, която ни е нужна в тези тежки времена, а сега някои от тях изграждат кариера в ЕС. В космическата лаборатория, наречена „Свят“, най-много експерименти са се правили в България. Това е порецният и той е ужасяващ. Ако нещата бяха добре преценени, както в страните от бившата червена система, нямаше да се превърнем в пълна лудница. До 2000 г. хаосът трябваше да приключи, да се създаде частен капитал, да се краде, да се строят пирамиди, да се източват банки, да се създаде мутренска аристокрация и т.н. То и стана, но без мярка и контрол.

След 2000 г. трябваше да се започнат сегашните реформи и до 2011 г. всичко щеше да добие нормални измерения. Никой, обаче, от управляващите не успя да го на-

прави и не пое този тежък ангажимент. Така се удължи агонията, което е особено тежко за народа ни. Ние сме наясно, че се работи по модели, подадени отвън. Дянков и Борисов са прави, защото и тях ги натискаха реформи. И други да бяха на тяхно място, реформи пак щяха да се направят.

Както и да е! но в системата трябва да има защитен механизъм и съобразно галопиращата инфлация да се вдигат заплати и пенсии, поне с проценти. Изкуствено създадената криза в 1990 г. сега ни втурна и в световната, създадена от големите играчи. Само че в такива моменти зад държавата застават олигарсите и я подкрепят. Така е в Гърция, в Америка и в другите страни. Нашите не си плащат данъците, пък какво да говорим за протекция. Не разбираха ли политиците ни, че „нежни револю-

ции“ няма. Всичко се прави радикално, за да се изреже старото. От тази дълга агония обещанията, озлобихме и още повече опростяхме. Заложеного в националния ни ген, съвсем се изроди, и то до страшни размери. Бай Ганьо е блед вариант на днешната простотия, която владее всички нива на обществото ни.

Докога с този неспособен театър, който превърна страната ни в лудница и терен за обогатяване на наши и чужди и прогони децата ни в чужбина!? Според мен България трябва да влезе в рекордите на Гинес. А на тези, които останаха тук, ако не умрат или не полудеят, след прехода, трябва да им се даде подобаваща награда за героизъм, че са оцелели.

Преходът трябва да презареди със свежа енергия една нация, ако е нормален. Българският ни обезкърви!

Ирена ИЛИЕВА

Фирма „Северна корона“
Варна
 организира в Балчик
 курс за капитани на 20 БРТ
 от месец Февруари
Информация
 052 63 51 55, 0889 90 38 62, 0885
 51 50 02, 0888 414 424, 0579 7 28
 09 (Хотел „Балчик“)

Варненска фирма организира тримесечен курс по румънски език. Справки: Тел: 0579 7 28 62 (Хотел „Балчик“)

